

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

19. Dies Septemb. Philosophus auditur, dum videtur? Tertullianus de Psal.
c. ultimo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Septemb.

Tessera.

341

tonicus, quodam imperitè jaculante, abiens, ad ipsum scopum, constitit. Et cum quidam interrogaret causam, respondit. Ne me feriat. Item Domitius Afer, cuidam oratori malo, qui in epilogo misericordiam se movisse putabat, postquam assedit, roganti videreturne satis movisse misericordiam. At magnam quidem, inquit, neminem enim puto tam durum, cui non oratio tua miseranda visa sit. Similia arguta responsa, & dicta velut cote quadam, ut acuunt ingenium, sic reficiunt animum. His accedunt variis lusu generis, quos inter ne admittas aleam, vel tesseram, admonebit te hodiernæ diei tessera. Quod si quis ab illis abhorrentem carpat, reponere illud Xenophanis, quam cum Lasus Hermoniënsis, per contumeliam, timidum appellaret, quod ludere tesseris, cum eo nollet: Fatebatur ille, & aiebat, *se timendum semper fuisse ad res inhonestas.* O securum timorem; timere timenda. Ut ludo ponas modum, ingemina tibi sapius hoc metrum.

Raro doctus erit, qui semper ludere querit.

19. DIES SEPTEMB.

Philosophus auditur, dum videtur? *Tertullianus de Psal. c. ultimo.*

Mode- I.
stia.

Non statuarius ego sum, ait Pindarus, *ut immobilia simulacra componam.* (a) Callet si quis statuarii artem, peritissima morum excultrix

Modestia, ut hominem fingat, tanquam animatam quandam statuam ad decori excellentem speciem, numeris suis absolutam, quæ oculos aliorum teneat, atque in sui admirationem rapiat. Gratus ille, decorusque membrorum omnium habitus, epigrammate

(a) Ode. 5. Ne.

statuarum, & præconio omni vocalior, in auribus oculisque intuentium resonabit, & exponet pulcherrimi animi virtutem, ac præstantiam, è brevi, sed polito, & rotundo Tertulliani dicto, quod tibi putetur dictum. *Auditur Philosophus dum videtur.* Muro vobis & dico, *Auditur Christianus, dum videtur.* Quod si teste Tullio, frons, oculi, vultus, per sæpe mentitur: eadem si sine ad amissim & leges modestiæ concinnata, ad virtutis illius imitationem nos adhortatur. Decora igitur totius corporis compositio, est necessaria ad modestiam observandam concio. Monet nos Apostolus, (a) *Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.* Quid sunt vestra corpora, nisi animata quædam Christi, cujus corpus toties sumitis, ciboria, & Dei incarnati spirantia tabernacula? Hoc si ita est, videte qualia debeant esse corpora vestra. Nemo corpus sacratissimum Christi claudit, aut portat in vase fictili, ligneo calice, testacea olla, argillaceo poculo; sed si quid in terræ visceribus rutileæ argenti, si quid in Pervano solo fulgeat auri, si quæ in Erythraeo mari niteat margarita, hoc totum eruitur, & congeritur, ut adornentur pyxides illæ, quibus Christi corpus clauditur.

II. Hoc si ita est, quam debent corpora illa esse exulta, quam pretiosa, quam ornata, quæ ipsum portant, cæli, terræque maximum ornamentum? Tradite itaque corpora vestra manibus artificis modestiæ. Illa sic finget omnia membra, sic artus concinnabit, ita vestes componet, ita gressus diriget, ita corpus totum formabit, ut dignissimum sit quo Deus ponetur. Paulus hoc modestiæ decus voluit omnium oculis esse conspicuum dicens. (b) *Modestia vestra nota sit omnibus*

(a) 1. Corinth. 6 (b) Philip. 4. 5.

bus hominibus. Quasi dicat. Lateat vestra scientia, non pateat prudentia, ignota sit Mansuetudo, abscondita fortitudo, occulta Temperantia; perinde est, sed Modestia lateat, nullum pateat omnibus, nota sit universis. Nota sit dum loquimini, in lingua; dum spectatis, in oculis; dum operamini, in manibus; dum inceditis, in pedibus; dum conversamini, in moribus. Ut ergo sitis noti, Modestia sit nota: & quidem omnibus hominibus, quia in vos omnium oculi convertuntur; sit ergo nota Ethnicis, & inspecta vestra Modestia, agnoscant Deum verum: Hæreticis, ut ad fidem convertantur; Catholicis, ut in fide confirmentur; sit nota impiis ut ad pietatem; impudicis, ut ad Castimoniam, ebriosis, ut ad Temperantiam, avaris, ut ad Liberalitatem, iracundis, ut ad Mansuetudinem, intuitu vestræ modestiæ accendantur. Homines insignibus suis noscuntur. Itaque pingunt Vulcanum cum malleo, Apollinem cum plectro, Neptunum cum fuscina, cum sacculo Mercurium, cum cæsto Venerem, cum gorgone Minervam; proprium omnium Christianorum insigne, est, Modestia insignis.

III. Inter uberrimos porro fructus Modestiæ, primus est, quod occursum suo vitia suffundat; virtutes commendat. Nam ut benè D. Hieronymus Philosophus, ait, (a) *Licet sermone taceant, habitu, & gestu loqui.* Unde, ut monet nostra tessera, vir modestus, vel si videatur, prodest. Itaque vir modestus, est orator absolutus. Quia si orationis est, apposite dicere ad persuasionem, quis facilius suadebit, an qui verbis, ut facere velis, moveant, an qui exemplo,

(a) l. 2. in Joann.

ut facere debeas, quasi compellit? In viro modesto totius corporis figura, est vocalis: frons sine nube serena, sine rugis explicata; quid aliud loquitur, & commendat, quam conscientiae tranquillitatem? quam illius oraculi veritatem. (a) *Secura mens, quasi iuge convivium.* Oculi decenter in solum defixi, & averfi, ne videant vanitatem, quid aliud clamant quam illud Ecclesiastae effatum. (b) *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas?* Lingua in loquendo rata, quid aliud commendat, quam illud Ecclesiastici pronuntiatum, (c) *Ori tuo facito ostia, & seras.* Denique totius corporis forma luce fulguranti Modestiae, ac decoris undique cum fulgore, quid aliud vociferatur, quam illa Christi verba: (d) *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem qui in caelis est?* Hoc est vere esse oratorem, facilius evades orator, vitae modestia, quam linguae eloquentia: Haec tantum movet, illa trahit. Pluris ergo est homo modestia loquens, quam lingua garriens. Quia *Qui nimium fatuit, stultissimus esse probatur.*

20. DIES SEPTEMBRIS.

Magna est virtus, si non laedas à quo laesus es. Magna est fortitudo, si etiam laesus remittas? *Isidorus in solit. 2.*

Man- I.
fueru-
do.

Ecce novum genus virtutis, ac fortitudinis, laedentem non laedere, imolædenti injuriã non immittere, sed immissã remittere. Haec discis sub mansuetudinis magisterio, & ab illo qui unus est omnium Magister, in cujus Academia, haec non modo

(a) *Prov. 15. 15.* (b) *Ecclesiast. 1.* (c) *Eccles. 28. 28.*
(d) *Matth. 5.*